

Κυκλαδική και μοντέρνα τέχνη

Τον 19ο τα κυκλαδικά ειδώλια περιγράφονταν από αρχαιολόγους και ιστορικούς τέχνης ως 'άκομψα', 'πρωτόγονα' ή 'βαρβαρικά'.

Όμως από τις αρχές του 20ου αιώνα, η κυκλαδική τέχνη αποτέλεσε πηγή έμπνευσης για σημαντικούς γλύπτες του μοντερνισμού, όπως ο C. Brancusi, ο A. Modigliani, ο A. Archipenko, ο A. Giacometti, η B. Hepworth and ο H. Moore. Οι καλλιτέχνες αυτοί αναζήτησαν τις απαρχές της ανθρώπινης δημιουργικότητας σε αρχέγονες φόρμες και μορφές έκφρασης, γι' αυτό και έστρεψαν την προσοχή του στα έργα 'πρωτόγονων' πολιτισμών.

Τα κυκλαδικά ειδώλια, με τις ανέκφραστες κεφαλές και τα σώματα που αποδίδουν τη γυναικεία μορφή χωρίς κανένα στοιχείο ατομικότητας, θεωρήθηκαν αρχετυπικές δημιουργίες και επηρέασαν έντονα το έργο τους. Το ωειδές σχήμα των κυκλαδικών κεφαλών αποτέλεσε αντικείμενο πραγμάτευσης και πειραματισμού, όπως και η αφαιρετική γεωμετρικότητα του σώματος.

Η συστηματική ενασχόληση των εκπροσώπων του μοντερνισμού με 'πρωτόγονα' έργα επηρέασε την αισθητική του δυτικού κόσμου.

Στο εξής η προϊστορική τέχνη δεν θα αποτελούσε αντικείμενο περιφρόνησης αλλά θαυμασμού.

Amedeo Modigliani

Όρθια γυναικεία μορφή,
ασβεστόλιθος, 1912,
ύψος 162,8 εκ

«Αυτό το γλυπτό
θυμίζει εκείνα
τα μικρά
μαρμάρινα
κυκλαδικά ειδώλια,
που δεν τα
επηρεάζει
ο χρόνος και που
περιέχουν
τα πάντα».